

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 178/2010

av den 2 mars 2010

om ändring av förordning (EG) nr 401/2006 vad gäller jordnötter, andra oljeväxter, trädnötter, aprikoskärnor, lakrits och vegetabilisk olja

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽²⁾ föreskrivs gränsvärden för vissa mykotoxiner i vissa livsmedel.
- (2) Provtagning är av avgörande betydelse för tillförlitliga resultat när det gäller halten av mykotoxiner, vars förekomst varierar väsentligt inom partierna. Det är därför nödvändigt att fastställa de allmänna kriterier som provtagningsmetoden bör uppfylla.
- (3) I kommissionens förordning (EG) nr 401/2006 av den 23 februari 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel⁽³⁾ fastställs kriterierna för provtagningsmetoder för kontroll av halten av mykotoxiner.
- (4) Vissa bestämmelser om provtagning av aflatoxiner i vissa livsmedel måste anpassas efter ändringar i Codex Alimentarius och nya gränsvärden för mykotoxiner i nya livsmedelskategorier.

(5) I Codex Alimentarius fastställs en ny provtagningsplan för jordnötter, mandlar, hasselnötter och pistaschmandlar avsedda för vidare bearbetning samt en ny provtagningsplan för ätfärdiga mandlar, hasselnötter och pistaschmandlar⁽⁴⁾.

(6) För att underlätta tillämpningen av gränsvärden för aflatoxiner bör man tillämpa provtagningsbestämmelserna i Codex Alimentarius för jordnötter, mandlar, hasselnötter och pistaschmandlar avsedda för vidare bearbetning, och tillämpa provtagningsbestämmelserna i Codex för ätfärdiga mandlar, hasselnötter och pistaschmandlar på andra ätfärdiga trädnötter och jordnötter. Provtagningsmetoden för trädnötter bör också användas för aprikoskärnor. Del D i bilaga I till förordning (EG) nr 401/2006 bör därför ändras i enlighet med detta så att den endast anger provtagningsmetod för torkade fikon, som bör kvarstå oförändrad; den nya provtagningsmetoden för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter bör anges i en separat del i bilagan.

(7) Gränsvärden har fastställts för aflatoxiner i andra oljeväxter än jordnötter⁽⁵⁾ och för ochratoxin A i kryddor, lakritsrot och lakritsextrakt⁽⁶⁾. Man bör fastställa särskilda provtagningsbestämmelser för dessa nya livsmedelskategorier och hänvisa till befintliga bestämmelser i tillämpliga fall.

(8) Provtagning av vegetabiliska oljor för att kontrollera halten av mykotoxiner har särskilda kännetecken, och därför bör det fastställas särskilda provtagningsregler.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽⁴⁾ Codex General Standard for Contaminants and toxins in foods (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 165/2010 av den 26 februari 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel vad gäller aflatoxiner (EUT L 50, 27.2.2010, s. 8).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 105/2010 av den 5 februari 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel vad gäller ochratoxin A (EUT L 35, 6.2.2010, s. 7).

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 364, 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 70, 9.3.2006, s. 12.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 401/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Del D ska ersättas med texten i bilaga I till denna förordning.
2. I del E ska första meningen ersättas med följande:

”Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för ochratoxin A, aflatoxin B1 och summan aflatoxiner i kryddor.”

3. Del G ska ersättas med texten i bilaga II till denna förordning.

4. En del K enligt bilaga III till denna förordning ska läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag då den träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2010.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

D.1 Provtagningsmetod för torkade fikon

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för aflatoxin B1 och summan aflatoxiner i torkade fikon.

D.1.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt ska vara ca 300 g, om inte annat anges i del D.1 i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av detaljhandelsförpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 300 g kommer samlingsprovet att väga mer än 30 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mycket mer än 300 g, ska 300 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, kan samlingsprovet erhållas genom att man slår samman ett antal enskilda prover som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1, 2 och 3, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1, 2 och 3.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 300 g och om skillnaden inte är särskilt stor, ska en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som leder till ett samlingsprov på mindre än 30 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 300 g, ska ett enskilt prov bestå av två eller flera detaljhandelsförpackningar och ha en vikt som ligger så nära 300 g som möjligt.

D.1.2 Allmän översikt över provtagningsmetoder för torkade fikon

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Torkade fikon	≥ 15	15–30 ton	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna del D.1 av bilagan.

D.1.3 Provtagningsmetod för torkade fikon (partier på ≥ 15 ton)

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt ska varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.
- Provtagningen ska ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100.
- Det samlade provets vikt = 30 kg, blandat och uppdelat i tre lika stora laboratorieprover på 10 kg före malning (uppdelningen i tre laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om torkade fikon om de ska genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 30 kg).
- Varje laboratorieprov på 10 kg ska malas separat och blandas noggrant för att man ska kunna garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att partiet skadas vid provtagning (t.ex. på grund av förpackningstyper eller transportmedel) kan en alternativ provtagningsmetod tillämpas förutsatt att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

D.1.4 Provtagningsmetod för torkade fikon (partier på < 15 ton)

Antalet enskilda prover beror på partiets vikt, men ska vara minst 10 och högst 100.

Siffrorna i tabell 2 nedan kan användas för att fastställa antalet enskilda prover som ska tas och den följande uppdelningen av samlingsprovet.

Tabell 2

Antal enskilda prover som ska tas beroende på vikten på partiet och antalet delpartier av samlingsprovet

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samplingsprovets vikt (i kg) (då det gäller detaljhandelsförpackningar kan vikten på samlingsprovet avvika, se punkt D.1.1.)	Antal laboratorieprover från samlingsprovet
≤ 0,1	10	3	1 (ingen uppdelning)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	4,5	1 (ingen uppdelning)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	6	1 (ingen uppdelning)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	9 (< 12 kg)	1 (ingen uppdelning)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	12	2
> 2,0 – ≤ 5,0	60	18 (< 24 kg)	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	24	3
> 10,0 – ≤ 15,0	100	30	3

- Samplingsprovets vikt ≤ 30 kg, blandat och uppdelat i två eller tre lika stora laboratorieprover på ≤ 10 kg före malning (uppdelningen i två eller tre laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om torkade fikon om de ska genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 30 kg).

Om samlingsprovet väger mindre än 30 kg ska det delas upp i laboratorieprover enligt följande:

- < 12 kg: ingen uppdelning i laboratorieprover.
- ≥ 12 – < 24 kg: uppdelning i två laboratorieprover.
- ≥ 24 kg: uppdelning i tre laboratorieprover.
- Varje laboratorieprov ska malas separat och blandas noggrant för att man ska kunna garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

D.1.5 Provtagningsmetod för beredda produkter och livsmedel sammansatta av flera ingredienser

D.1.5.1 Beredda produkter med mycket låg partikelvikt (homogen fördelning av aflatoxinföreningar)

- Antal enskilda prover: 100. För partier under 50 ton ska antalet enskilda prover vara 10–100 beroende på partiets vikt (se tabell 3).

Tabell 3

Antal enskilda prover som ska tas beroende på partiets vikt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

— Det enskilda provet ska väga ca 100 g. För detaljhandelsförpackningar ska det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.

— Samlingsprovets vikt = 1 – 10 kg, tillräckligt blandat.

D.1.5.2 Andra beredda produkter med relativt omfattande partikelstorlek (ojämn fördelning av aflatoxinföroreningar)

Provtagningsmetod och godkännande som för torkade fikon (D.1.3 och D.1.4).

D.1.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet ska om möjligt göras enligt bestämmelserna i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en annan provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas förutsatt att det garanteras att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provtagna partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser ska samlingsprovet väga minst 1 kg (*).

D.1.7 Särskild provtagningsmetod för torkade fikon och beredda produkter som saluförs i vakuumpförpackningar

D.1.7.1 Torkade fikon

För partier på minst 15 ton ska det tas minst 50 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 30 kg, och för partier på mindre än 15 ton ska det tas 50 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 2).

D.1.7.2 Produkter beredda av torkade fikon med liten partikelstorlek

För partier på minst 50 ton ska det tas minst 25 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 10 kg, och för partier på mindre än 50 ton ska det tas 25 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 3 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 3).

D.1.8 Godkännande av ett parti eller delparti

För torkade fikon som ska genomgå sortering eller annan fysisk behandling:

— Godkännande om samlingsprovet eller genomsnittet av laboratorieproverna håller gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

— Underkännande om det samlade provet eller genomsnittet av laboratorieproverna överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

För torkade fikon avsedda för direktkonsumtion:

— Godkännande om inget av laboratorieproverna överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

— Underkännande om ett eller flera laboratorieprover överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

Om samlingsprovet väger högst 12 kg:

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

D.2 Provtagningsmetod för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för aflatoxin B1 och summan aflatoxiner i jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter.

D.2.1 Det enskilda provets vikt

Det enskilda provets vikt ska vara ca 200 g, om inte annat anges i del D.2 i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln är det enskilda provets vikt avhängig av detaljhandelsförpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 200 g kommer samlingsprovet att väga mer än 20 kg. Om vikten på en enskild detaljhandelsförpackning är mycket mer än 200 g, ska 200 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, kan samlingsprovet erhållas genom att man slår samman ett antal enskilda prover som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1, 2 och 3, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1, 2 och 3.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 200 g och om skillnaden inte är särskilt stor, ska en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som ger ett samlingsprov på mindre än 20 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 200 g, ska ett enskilt prov bestå av två eller flera detaljhandelsförpackningar och ha en vikt som ligger så nära 200 g som möjligt.

D.2.2 Allmän översikt över provtagningsmetoder för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter	≥ 500	100 ton	100	20
	> 125 och < 500	5 delpartier	100	20
	≥ 15 och ≤ 125	25 ton	100	20
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 20

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna del D.2 av bilagan.

D.2.3 Provtagningsmetod för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter (partier på ≥ 15 ton)

- Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt ska varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.
- Provtagningen ska ske separat för varje delparti.
- Antal enskilda prover: 100.

- Det samlade provets vikt = 20 kg, blandat och uppdelat i två lika stora laboratorieprover på 10 kg före malning (uppdelningen i två laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter om de ska genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 20 kg).
- Varje laboratorieprov på 10 kg ska malas separat och blandas noggrant för att man ska kunna garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.
- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras till fullo.

D.2.4 Provtagningsmetod för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter (partier på < 15 ton)

Antalet enskilda prover beror på partiets vikt, men ska vara minst 10 och högst 100.

Siffrorna i tabell 2 nedan kan användas för att fastställa antalet enskilda prover som ska tas och den följande uppdelningen av samlingsprovet.

Tabell 2

Antal enskilda prover som ska tas beroende på vikten på partiet och antalet delpartier av samlingsprovet

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samplingsprovets vikt (i kg) (då det gäller detaljhandelsförpackningar kan vikten på samlingsprovet avvika, se punkt D.2.1)	Antal laboratorieprover från samlingsprovet
≤ 0,1	10	2	1 (ingen uppdelning)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	3	1 (ingen uppdelning)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	4	1 (ingen uppdelning)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	6	1 (ingen uppdelning)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	8 (< 12 kg)	1 (ingen uppdelning)
> 2,0 – ≤ 5,0	60	12	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	16	2
> 10,0 – ≤ 15,0	100	20	2

- Det samlade provets vikt ≤ 20 kg, blandat och vid behov uppdelat i två lika stora laboratorieprover på ≤ 10 kg före malning (uppdelningen i två laboratorieprover är inte nödvändig i fråga om jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter om de ska genomgå ytterligare sortering eller annan fysisk behandling samt om det finns tillgång till utrustning med kapacitet att homogenisera ett prov på 20 kg).

Om samlingsprovet väger mindre än 20 kg ska det delas upp i laboratorieprover enligt följande:

- < 12 kg: ingen uppdelning i laboratorieprover.
- ≥ 12 kg: uppdelning i två laboratorieprover.
- Varje laboratorieprov ska malas separat och blandas noggrant för att man ska kunna garantera en fullständig homogenisering i enlighet med bestämmelserna i bilaga II.

- Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

D.2.5 Provtagningsmetod för beredda produkter, utom vegetabilisk olja, och livsmedel sammansatta av flera ingredienser

D.2.5.1 Beredda produkter (utom vegetabilisk olja) med låg partikelvikt såsom mjöl och jordnötspasta (homogen fördelning av aflatoxinföreningar)

- Antal enskilda prover: 100. För partier under 50 ton ska antalet enskilda prov vara 10–100 beroende på partiets vikt (se tabell 3).

Tabell 3

Antal enskilda prover som ska tas beroende på partiets vikt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- Det enskilda provet ska väga ca 100 g. För detaljhandelsförpackningar ska det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.

- Samlingsprovets vikt = 1 – 10 kg, tillräckligt blandat.

D.2.5.2 Beredda produkter med relativt omfattande partikelstorlek (ojämn fördelning av aflatoxinföreningar)

Provtagningsmetod och godkännande som för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter (D.2.3 och D.2.4).

D.2.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet ska om möjligt göras enligt bestämmelserna i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en annan provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas förutsatt att det garanteras att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provtagna partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser ska samlingsprovet väga minst 1 kg (*).

D.2.7 Särskild provtagningsmetod för jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor, trädnötter och beredda produkter som saluförs i vakuumpackningar

D.2.7.1 Pistaschmandlar, jordnötter och paranötter

För partier på minst 15 ton ska det tas minst 50 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 20 kg, och för partier på mindre än 15 ton ska det tas 50 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 2).

D.2.7.2 Aprikoskärnor, andra trädnötter än pistaschmandlar och paranötter, andra oljeväxter

För partier på minst 15 ton ska det tas minst 25 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 20 kg, och för partier på mindre än 15 ton ska det tas 25 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 2).

D.2.7.3 Produkter beredda av trädnötter, aprikoskärnor och jordnötter med liten partikelstorlek

För partier på minst 50 ton ska det tas minst 25 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 10 kg, och för partier på mindre än 50 ton ska det tas 25 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 3 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 3).

D.2.8 Godkännande av ett parti eller delparti

För jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter som ska genomgå sortering eller annan fysisk behandling:

- Godkännande om samlingsprovet eller genomsnittet av laboratorieproverna håller gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om det samlade provet eller genomsnittet av laboratorieproverna överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

För jordnötter, andra oljeväxter, aprikoskärnor och trädnötter avsedda för direktkonsumtion:

- Godkännande om inget av laboratorieproverna överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om ett eller båda laboratorieproverna överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

Om samlingsprovet väger högst 12 kg:

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om samlingsprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

(*) Om den del som ska provtas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg."

BILAGA II

"G. PROVTAJNINGSMETOD FÖR KAFFE, KAFFEPRODUKTER, LAKRITSROT OCH LAKRITSEXTRAKT

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för ochratoxin A i rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt.

G.1 **Det enskilda provets vikt**

Det enskilda provets vikt ska vara ca 100 g, om inte annat anges i denna del G i bilaga I.

Om det rör sig om partier förpackade för detaljhandeln ska det enskilda provets vikt vara avhängig av förpackningens vikt.

För detaljhandelsförpackningar på mer än 100 g kommer samlingsprovet att väga mer än 10 kg. Om vikten av en enskild detaljhandelsförpackning är mycket mer än 100 g, ska 100 g tas från varje enskild detaljhandelsförpackning som ett enskilt prov. Detta kan göras antingen då provet tas eller i laboratoriet. I de fall då en sådan provtagningsmetod skulle leda till oacceptabla följder i försäljningsledet genom skador på partiet (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.) får emellertid en alternativ provtagningsmetod användas. Om en dyrbar produkt exempelvis saluförs i detaljhandelsförpackningar på 500 g eller 1 kg, erhålls samlingsprovet genom att man slår samman ett antal enskilda prover som är mindre än det antal som anges i tabellerna 1 och 2, förutsatt att den vikt som krävs för samlingsprovet motsvarar vikten på samlingsprovet i tabellerna 1 och 2.

Om detaljhandelsförpackningen väger mindre än 100 g och om skillnaden inte är särskilt stor, ska en detaljhandelsförpackning betraktas som ett enskilt prov som ger ett samlingsprov på mindre än 10 kg. Om detaljhandelsförpackningen väger mycket mindre än 100 g, ska ett enskilt prov bestå av två eller flera detaljhandelsförpackningar med en vikt så nära 100 g som möjligt.

G.2 **Allmän översikt över provtagningsmetoden för rostat kaffe, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt**

Tabell 1

Uppdelning av partier i delpartier efter produkt och partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
Rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt	≥ 15	15–30 ton	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) Varierar beroende på partiets vikt – se tabell 2 i denna del av bilagan.

G.3 **Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt (partier på ≥ 15 ton)**

— Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt ska varje parti delas upp i delpartier enligt tabell 1. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt, får delpartiernas vikt avvika från den angivna vikten med högst 20 %.

— Provtagningen ska ske separat för varje delparti.

— Antal enskilda prover: 100.

— Samlingsprovets vikt = 10 kg.

— Om det inte är möjligt att tillämpa ovan angivna provtagningsmetod utan att det förorsakar betydande ekonomiska förluster på grund av att varorna skadas vid provtagning (på grund av förpackningstyper, transportmedel osv.), får en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt och att den beskrivs och dokumenteras i sin helhet.

G.4 Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt (partier på < 15 ton)

För partier med rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt under 15 ton ska – beroende på partiets vikt – 10–100 enskilda prover tas, som sammantaget ger ett samlingsprov på 1–10 kg.

Uppgifterna i tabellen nedan kan användas för att bestämma det antal enskilda prover som ska tas.

Tabell 2

Antal enskilda prover som ska tas beroende på vikten av partiet med rostade kaffeböner, malet rostat kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt

Partiets vikt (i ton)	Antal enskilda prover	Samlingsprovets vikt (i kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1 – ≤ 0,2	15	1,5
> 0,2 – ≤ 0,5	20	2
> 0,5 – ≤ 1,0	30	3
> 1,0 – ≤ 2,0	40	4
> 2,0 – ≤ 5,0	60	6
> 5,0 – ≤ 10,0	80	8
> 10,0 – ≤ 15,0	100	10

G.5 Provtagningsmetod för rostade kaffeböner, rostat malet kaffe, snabbkaffe, lakritsrot och lakritsextrakt som säljs i vakuumpförpackningar

För partier på minst 15 ton ska det tas minst 25 enskilda prover för att få ett samlingsprov på 10 kg, och för partier på mindre än 15 ton ska det tas 25 % av det antal enskilda prover som nämns i tabell 2 för att få ett samlat prov vars vikt motsvarar vikten på det provtagna partiet (se tabell 2).

G.6 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet ska om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provtagna partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser ska samlingsprovet väga minst 1 kg (*).

G.7 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

(*) Om den del som ska provtas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg.”.

BILAGA III

"K. PROVTAGNINGSMETOD FÖR VEGETABILISKA OLJOR

Denna provtagningsmetod kan tillämpas vid offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställts för mykotoxiner, särskilt aflatoxin B1, den totala aflatoxinhalten och zearalenon, i vegetabiliska oljor.

K.1 Provtagningsmetod för vegetabiliska oljor

- Det enskilda provet ska väga minst ca 100 g (ml) (beroende på sändningens beskaffenhet, t.ex. vegetabilisk olja i bulk, ska minst tre enskilda prover på ca 350 ml tas) så att samlingsprovet väger minst 1 kg (liter).
- Det minsta antalet enskilda prover som ska tas från partiet anges i tabell 1. Partiet ska blandas så nogga som möjligt, manuellt eller maskinellt, omedelbart före provtagningen. Eftersom aflatoxin då kan antas vara jämnt fördelat i ett visst parti räcker det att ta tre enskilda prover per parti till ett samlingsprov.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prover som ska tas från partiet

Form av saluföring	Partiets vikt (i kg) Partiets volym (i liter)	Minsta antal enskilda prover
Bulk (*)	—	3
Förpackningar	≤ 50	3
Förpackningar	> 50–500	5
Förpackningar	> 500	10

(*) Om delpartierna kan åtskiljas fysiskt ska stora bulksändningar/partier av vegetabiliska oljor delas upp i delpartier enligt tabell 2 i denna del.

Tabell 2

Uppdelning av partier i delpartier efter partiets vikt

Vara	Partiets vikt (i ton)	Vikt eller antal delpartier	Minsta antal enskilda prover	Samlingsprovets minimivikt (i kg)
Vegetabiliska oljor	≥ 1 500	500 ton	3	1
	> 300 och < 1 500	3 delpartier	3	1
	≥ 50 och ≤ 300	100 ton	3	1
	< 50	—	3	1

K.2 Provtagningsmetod för vegetabiliska oljor i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet ska om möjligt göras enligt bestämmelserna i denna del av bilaga I.

Om det inte är möjligt kan en annan provtagningsmetod i detaljhandelsledet tillämpas förutsatt att det garanteras att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provtagna partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet. I alla händelser ska samlingsprovet väga minst 1 kg (*).

K.3 Godkännande av ett parti eller delparti

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.
- Underkännande om laboratorieprovet överskrider gränsvärdet utom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

(*) Om den del som ska provtas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg."